هیچ مسلمانی نیست که دعایی کند که در آن گناه یا قطع رابطۀ خویشاوندی نباشد، مگر آنکه الله به وسیلۀ آن، یکی از سه چیز را به او می‌دهد: یا دعایش را به زودی [در دنیا] برایش برآورده می‌سازد، یا آن را در آخرت برایش ذخیره می‌کند، و یا به همان اندازه، بدی را از او دور می‌گرداند». گفتند: پس در این صورت، زیاد دعا می‌کنیم. فرمودند: «[فضل و عطای] الله بیشتر است

از ابوسعید رضی الله عنه روایت است که پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمودند: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ، وَلَا قَطِيعَةُ رَحِمٍ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تُعَجَّلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدَّخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا» قَالُوا: إِذنْ نُكْثِرُ، قَالَ: «اللهُ أَكْثَرُ». یعنی: «هیچ مسلمانی نیست که دعایی کند که در آن گناه یا قطع رابطۀ خویشاوندی نباشد، مگر آنکه الله به وسیلۀ آن، یکی از سه چیز را به او می‌دهد: یا دعایش را به زودی [در دنیا] برایش برآورده می‌سازد، یا آن را در آخرت برایش ذخیره می‌کند، و یا به همان اندازه، بدی را از او دور می‌گرداند». گفتند: پس در این صورت، زیاد دعا می‌کنیم. فرمودند: «[فضل و عطای] الله بیشتر است».

[صحیح است] [به روایت احمد]

پیامبر صلی الله علیه و سلم خبر داده‌اند: که مسلمان هرگاه خدا را بخواند و از او چیزی بخواهد که گناه نباشد، مانند درخواست آسان شدن گناه و ظلم، و یا قطع رابطۀ خویشاوندی، مانند دعا علیه فرزندان و خویشاوندان، مگر آنکه خداوند در برابر دعایش یکی از سه چیز را به او عطا می‌کند: یا اینکه دعایش را به زودی برایش برآورده می‌سازد و آنچه را خواسته به او می‌دهد. و یا اینکه خداوند عز و جل آن را به عنوان پاداشی در روز قیامت برایش به تأخیر می‌اندازد تا موجب بلندی درجات یا رحمت و آمرزش گناهانش شود. و یا اینکه در دنیایش، به اندازۀ آن دعا، بدی را از او دفع می‌کند. پس اصحاب به پیامبر صلی الله علیه و سلم گفتند: در این صورت زیاد دعا می‌کنیم؛ تا به یکی از این فضیلت‌ها دست یابیم؟ پس پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمودند: آنچه نزد خداوند است، بیشتر و بزرگتر از آن چیزی است که شما می‌خواهید، پس عطای او تمام نمی‌شود و پایان نمی‌پذیرد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5100